

Ἡ σοῦβλα ἤρχισε στρεφόμενη ὑπὸ τὴν ἐπαφὴν τοῦ πυρός, ἡ χνοώδης τρίχωσης κοκκινίζει καὶ διὰ μικροῦ σαρώθρου ἐπιτηδεῖως χειρίζομένου ῥίπτουσι ταύτην. Καὶ τὸ δέρμα πλέον λεῖον καὶ γυμνόν, μελαχρινόν ὡς τράχηλος Ἀνδαλουσίας, θά γίνη μετ' ὀλίγον κίτρινον ὡς τὸ χαλκόχρουν χρώμα κόρης τῆς Κεϋλάνης.

Μετὰ τρεῖς ὥρας, τὸ γαῖδουράκι, ἀλειφόμενον διαρκῶς εἶναι ἐψημένον. Τὸ ἐκβάλλουσι ἐκ τῆς σοῦβλας, καὶ ἀφαιροῦσι προσεκτικῶς τὰς βουτυρωμένας χοάνας τῶν ὠτων, τὸ ἐκ φύλλων συκῆς προσωπίον. Τὸ πρόσωπον φαίνεται ὡς χρυσοῦν.

Ἡ παράξενος καὶ ἐρρυτιδωμένη ὡς περιγαμηνῆ τῶν χρόνων τοῦ Κιλπερίκου κεφαλὴ μόνον ὡς στόλισμα χρησιμεύει. Τὸ γαῖδουράκι ὀλόκληρον φαίνεται ὡς μούμια χρυσομένη τῶν αἰγυπτιακῶν χρόνων.

Εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ, ἅτινα πλέον δὲν δύνανται ν' ἀκούσῃ τὰ τερετίσματα τῶν τεττίγων καὶ τὸν ψίθυρον τῶν καλάμων, θέτουσι ἀνθη καὶ προσδένουσι πολυχρώμους ταινίας. Πόσον εἶσαι ὠραῖον καὶ κομψόν οὕτω, μικρὸ γαῖδουράκι. ! Μετὰ ταῦτα ἀποκόπτουσι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἵνα τὴν προσφέρωσιν ἐπὶ δίσκου εἰς τὴν οἰκοδέσποιναν. Λύουσι τὰ δεσμὰ τοῦ ἀγαπητοῦ ζώου καὶ ἐκ τῆς ἐξωγκωμένης κοιλίας του ἐξέρχονται ἀχνίζοντες οἱ ὄρυγες τῆς Προθηγγίας, οἱ παχεῖς κορυδαλλοί, τὰ μέλανα ὕδνα, ἅτινα συσφωρεύονται πρὸς τὸ πάντοτε ὠραῖον, καίτοι ἀποκεραλισμένου ζώου!

Ἦμην παῖς ἐτι, ὅταν ἐγεύθην κατὰ ἐορτάσιμόν τινα ἡμέραν, ἐκ τοῦ λαμπροῦ καὶ σπανίου τούτου ἐδέσματος, εἰς τὸν οἶκον ἐνὸς γηραιοῦ ὀψοφάγου συγγενοῦς μου, ἐορτάζοντος τοὺς χρυσοὺς αὐτοῦ γάμους. Οὐδέποτε ὅμως θά λησμονήσω τὸ ψητὸν τοῦτο τοῦ ὄναριου, ὅπερ μάλιστα συνωδευέτο ὑπὸ παλαιοῦ οἴνου διπλῆν ἔχοντος ἡλικίαν τῆς ἐμῆς.

Ἐνθυμοῦμαι μάλιστα τὸ συγκινητικὸν θέαμα, ὅπερ εἶδον διερχόμενος τοὺς πρασίνοὺς λειμῶνας. Γονατισμένη ἐν τῷ μέσῳ τῶν λευκανθέμων καὶ τῶν χρυσανθέμων, ἡ μήτηρ ἐντείνουσα τὸν τράχηλον, ἤκουε θλιβερῶς τὰ τερετίσματα τῶν τεττίγων, τὰς μελαγχολικὰς φωνὰς τῶν ἀηδόνων καὶ σπίνων, τὸν συριγμὸν τοῦ ἀνέμου καὶ διὰ τῶν μεγάλων μελάνων ὀφθαλμῶν αὐτῆς τῶν πλήρων μελαγχολίας ἀνεζήτει τὸ ἀγαπητὸν τῆς γαῖδουράκι.

(Fulbert - Dumonteil)

N. X. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ὅρνις καὶ κορώνη.

Περίεργος μάχη ἔσχεν ἐσχάτως χώραν εἰς τὴν αὐλὴν χωρικοῦ ἐν Λεσσίν. Ὅρνις θανοῦσα ἐρρίφθη εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ῥηθέντος. Κορώνη (κουροῦνα) τις μυρισθεῖσα τοῦτο ἐπέταξεν ἐπὶ τοῦ πτώματος, εἰσήγαγεν ἐντὸς αὐτοῦ τοὺς γαμψώνυχάς της καὶ προσεπάθει νὰ τὸ παραλάβῃ μετ' αὐτῆς. Τότε αἰφνης προσέτρεξαν μετὰ μεγάλων κραυγῶν αἱ λαιπαὶ ὄρνιθες, περιεκύκλωσαν τὸν ἄρπαγα καὶ τὸν προσέβαλλον πανταχῶθεν, οὕτως ὥστε ἐπὶ τέλους ἡ κορώνη μ' ὄλην τὴν ἀντίστασιν ἐφρονέθη ὑπὸ τῶν ὄρνιθων.

Νέα χρυσοφόρα πεδία.

Νέα χρυσοφόρα πεδία ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως ἐν βορείῳ Κολοράδῳ. Ὁ πυρετός, ὅστις ἔνεκα τούτου ἐγεννήθη ἐκεῖ καὶ εἰς τὰ γειτονεύοντα μέρη, δύναται νὰ παραβληθῇ μόνον μετὰ τὴν ἐν Καλλιφορνία κατὰ τὸ 1849 παρρηθεῖσαν χρυσομανίαν. Χιλιάδες ἀνθρώπων ἐξ Ἀριζόνας, Νέου Μεξικῆ, Νοτίου Κολοράδου καὶ Οὐτᾶ προστρέχουσιν εἰς τὸ νέον Ἐλδωράδον. Ἐν τῷ νοτίῳ Κολοράδῳ καὶ τῷ νέῳ Μεξικῷ ὀλόκληρα χωρία ἠρημώθησαν κατοίκων καὶ ἰδίως τὰ κείμενα ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μεταξὺ Δένβερ καὶ Ῥίο Γράνδο. 3000 περίπου χρυσορῶχοι ἐργάζονται ἤδη, λέγεται δὲ ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν ἔκαμον τόσον εὐτυχῆ εὐρήματα, ὥστε ἐγένοντο ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ πλούσιοι. Εὐρέθησαν ὄγκοι χρυσοῦ βάρους 10 — 12 οὐγκιῶν. Τὰ χρυσοφόρα πεδία εἶνε εὐκολώτερον προσπελαστὰ ἀπὸ τοῦ Δουλόγκο καὶ Δολόρεν. Ὁ μνημονευθεὶς σιδηρόδρομος σχεδιάζει ἰδίαν διακλάδωσιν διὰ τὰ πεδία ταῦτα, ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς τῶν μεταναστευσάντων ἐπέστρεψε, συμπεραίνεται ὅτι τὰ εὐρήματα τοῦ χρυσοῦ εἶνε ἀρκετὰ σημαντικὰ, ὅπως κρατῶσι τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῇ νέᾳ χρυσοχώρα.

Ὁ δεῦτερος ἀδάμας τοῦ κόσμου.

Ὁ δεῦτερος κατὰ τὸ μέγεθος ἀδάμας ἐν τῷ κόσμῳ εὐρίσκεται τανῦν ὑπὸ κατεργασίαν ἐν Ἀμβέρσῃ. Ἀκατέργαστος οὗτος ἐζύγιζε 474 καράτια (1 καράτιον = 20,589 ἑκατοστὰ τοῦ γράμματος), διὰ τῆς κατεργασίας ὅμως θά χάσῃ 274 καράτια· πλὴν καὶ μ' ὄλην αὐτὴν τὴν ἀπώλειαν θά τηρήσῃ τὴν θέσιν του ὡς δεῦτερος ἀδάμας τοῦ κόσμου, τασσόμενος μεταξὺ τοῦ ἔχοντος βάρος 280 καρατίων περσικοῦ ἀδάμαντος «μεγάλου μογγόλου», ὃ ἡ ὑπαρξὶς θεωρεῖται σήμερον κάπως μυθικὴ καὶ τῆς «Βικτωρίας» ἢ τοῦ «αὐτοκράτορος τῶν ἀδαμάντων», ὅστις εἶνε ἰδιοκτησία τοῦ Νιζάμ τῆς Ἰεραβάδας, καθὼς καὶ τοῦ ῥωσικοῦ «Ὀρλωφ», ζυγίζοντος 194³/₄ καράτια. Περὶ τοῦ μνημονευθέντος περσικοῦ ἀδάμαντος διΰσχυρίζονται τινες ὅτι ἔλκει μόνον 193 καράτια. Ὁ «de Beers Vellow», ὅστις ἐπωλήθη ἐσχάτως εἰς τινὰ Ἰνδὸν Ῥατζάχ, ἔλκει 225 καράτια.

ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Ἐκ Κρήτης ἀγγέλλεται, ὅτι εἰς ὀκτὼ περίπου χιλιόμετρον ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς τοῦ Ἡρακλείου, ἐπὶ λόφῳ μεταξὺ Καθροχωρίου καὶ Τυλίτσου, τοῦ ὁποῖου αἱ πλευραὶ εἶνε κλιμακῆδόν ἐσκαμμένα καὶ πολυλαοῦ τὰ χρώματα ὑποστηρίζονται κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐλληνικῶν καὶ προϊστορικῶν χρόνων δι' ἀναλημάτων (δεταδῶν) ἐκ μεγάλων πολυγωνικῶν λίθων, ἡρμωσμένων πρὸς ἀλλήλους διὰ πηλοῦ. ἀνεκαλύφθη ἀρχαία καὶ τῶς ἄγνωστος πόλις. Θραύσματα ἀγγείων, ὧν τὰ πλείεστα μυκηναίου ῥυθμοῦ, ὑπάρχουσιν ἐσκαμμένα ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ τῶν πλευρῶν τοῦ λόφου. Ἡ κορυφή ἔχει τεχνικῶς ἰσοπεδωθῆ, ἴσῃ ὅμως κτιρίων δὲν παρατηροῦνται εἰς τὴν ἐπιφανείαν, ἀλλὰ σωροὶ λίθων μαρτυροῦν περὶ τῆς ἄλλοτε ὑπάρξεως οἰκοδομημάτων. Τὸ μέρος αὐτὸ λέγεται κοινῶς Μαραθοκέφαλα, κατὰ δὲ τὴν γνώμην τινῶν ἐδῶ εἶνε ἡ θέσις τῆς ἀρχαίας Ἀπολλωνίας.